

Uppt. av P. Jⁿ, Berong.

efter J. Innesson

i Kristineberg.

Anmärkingar:

Troll, Spöken,
Snapphanor.

Troll.

Det finnes en höj i närheten av Kristineberg kyrka, som gemenligen gör underkänningar genom Kråkekulla. I denna trodde äldre tidens människor att troll fördomsamt uppkallade sig. Men än en, som nattetid haft sin väg förbi kullen ifråga har sett trollgumman på höjen, rikande sina grunningar. Dessa ha gynnmat i orden så att man nogsamnt friställt att det varit renaste guld.

En person grävde en gång i sönnhöjen. Han var avsikt att komma åt skatter, som han trodde där vara förborgade. Efter en stund kom han springande till en närbelägen gård alldeles vettbränd. Och aldrig mera ville han söka efter skatter i den höjen. Aldrig har jordägaren fått sina hästar i närheten av ~~höjen~~ ifråga denna. De ha liksom haft en instinkt om vad som där förfunnits.

(3 sid)

Uppt. av P. J^m.

Anmärkingar:

efter J. Innesson

i Rrislinge.

Språken.

På Östofta språkade det myskat i fjura
 dagar. En gammal kushällerska, som därtödes
 länge varit anställd, måtte seut en kväll i en
 av korridorerna en lång, brötkladd dam. Vid
 andra tillfällen höjde hon hursu mätterna
 matlätit flyttades i det rum, där hon låg. Hon
 ombode rita et en ring runt om en byrå
 för att se, om denna rubbades. På morg-
 nen fann hon också detta vara förhållandet.
 Vidare ombode rummen utlydas, utan
 att någon mönriska här fanns, som
 hade något ljus tönt. Mer en en gång
 smitte hon en skjuts, förspränd med svarta
 höstar, vilken höjde upp till slattet. Men
 var den sedan tog rögn visste hon icke emedan
 man aldrig såg den kora dörfön.

På Krislinge bodse finnes ända till
för en del är sedan ett en större stenhöy. Det har
sopts att denna var lömsningen av en vordkast
som man i ofredstiden där brötsat tönda. Den syn-
tes sedan ända till det andra sidan Vångabek-
känsna Rysskerget. Under Snorrbaretiden brö-
nade Snorrbarna att vordso vordandra
dä man hade fått vetskap om att vordso stior.
Kärel befunns sig på väg åt det ena eller
andra hållet.

Det var för resten gott om Snorrbarna
på Krislinge bodse, och det antalas att deras
vordso en frinsin fröken på Hovadsöy, som
de länge hölls död där yngre. Hon hade en-
lentid en förtman. Hovs namn var Ståhl-
brand och hon var löjtnant vid ett vordso
regemente. Hon sökte henne överdelt, till ett
briga med utan resultat. Slutligen fann hon
henne i Snorrbarnas ^{hölder} vord på Krisling
bodse. Befälhavaren för bodset hade sett en
av stätörarna att berätta henne. Denne
sköt löjtnanten ihjäl. I närheten av den
plats där detta skedde, vid östra sidan av bodsen,
finnes än i denna dag en källa, som man brukar
kallena Ståhlbrands källa.